روزنه

وزیر خارجه ترکیه خبر داد
همکاری تهران – آنکارا برای حل نزاع یمن

● **شرق:** «مولود چاووش‌اوغلو»، وزیر خارجه ترکیه، می‌گوید کشورش و ایران موافقت کردند تا برای حل نزاع یمن که پتانسیل تبدیل‌شدن به یک جنگ تمام‌عیار منطقه‌ای را دارد، با هم همکاری کنند. این سخنان چندروز پس از سفر «رجب‌طیب اردوغان»، رئیس‌جمهوری ترکیه، از سوی وزیر خارجه این کشور بیان شد. او که سه‌شنبه هفته گذشته همراه «اردوغان» در تهران به رایزنی و مشورت با مقامات ایرانی مشغول بود، این سخنان را شامگاه جمعه در نشست خبری با همتای سودانی خود مطرح کرد. پس از پایان سفر «اردوغان» به تهران، «علیرضا بیکدلی»، سفیر ایران در «ترکیه» در گفت‌وگو با «شرق» گفته بود: «موضوع یمن یکی از موضوعاتی بود که توانست مجددا ایران و ترکیه را در مسائل منطقه‌ای به‌هم نزدیک‌تر کند». اما در عین حال او از ادامه اختلافات تهران و آنکارا بر سر موضوع «سوریه» صحبت کرده بود. به گزارش «تسنیم» چاووش اوغلو، ادامه داد: «ترکیه و ایران تصمیم گرفته‌اند تا همکاری نزدیکی برای یافتن یک راه‌حل پایدار و دائمی برای نزاع یمن داشته باشند». او افزود: «در دیدار رجب‌طیب اردوغان، رئیس‌جمهوری ترکیه از تهران، هر دو طرف وعده دادند تا در کنار یکدیگر همکاری داشته باشند». «مولود چاووش‌اوغلو» ادامه داد: «ما توافق کردیم تا برای پایان‌بخشیدن به بحران (در یمن) با ایران همکاری کنیم. تماس ما با دولت‌های خلیج‌فارس نیز ادامه خواهد یافت. هدف ما در اینجا این است تا به هرج‌ومرج در یمن خاتمه بخشیم و صلح و ثبات را به آن کشور بازگردانیم».«ریاض» به‌شدت به‌دنبال جذب حامی و متحد در این اقدام خود است. شاید در همین راستا بود که شاهزاده «محمد بن‌نایف»، جانشین ولیعهد عربستان یک روز پیش از سفر «اردوغان» به تهران عازم «آنکارا» شده بود. البته برخی منابع می‌گویند که سفر این شاهزاده سعودی، به‌منظور تحویل‌دادن پیام عربستان به تهران از سوی رئیس‌جمهوری ترکیه بوده است. به‌هرحال، در این برهه زمانی و لااقل در موضوع «یمن» ترکیه توانسته مواضع خود را به ایران نزدیک کند تا جلوی بحران بیشتر در یمن گرفته شود. از سوی دیگر پس از سفر دوروزه «محمدجواد ظریف»، وزیر خارجه ایران، به «اسلام‌آباد»، پارلمان این کشور پیشنهاد مشارکت نظامی پاکستان در حمله به یمن را که از سوی عربستان مطرح شده بود، رد کرد.

گلایه قاسم سلیمانی از تولید فیلم «سردار»

● **تسنیم:** در پی انتشار اخباری در روزهای اخیر پیرامون تصمیم یکی از مستندسازان برای تولید فیلمی به‌نام «سردار» با محوریت عملیات‌های بین‌المللی سپاه قدس و به تصویرکشیدن نقش سرداران ایرانی در محور مقاومت، به‌ویژه سردار قاسم سلیمانی، ایشان طی نامه‌ای نسبت به این اقدام اعتراض و گلایه کردند:

«در اخبار ساعت ۱۴ دیروز شبکه‌یک سیما شاهد خبری بودم که برای حقیر غیرقابل باور بود. ضمن اینکه چند روز قبل نگرانی خودم را به اطلاع مسئول روابط عمومی سپاه رساندم و خواهش کردم ضمن تشکر از برادران عزیزی که بر اثر علاقه‌مندی به جمهوری اسلامی ایران و جهاد فی سبیل الله به‌دنبال چنین اقداماتی هستند مانع این حرکت شوند، اما با پخش این خبر در شبکه سراسری کشور که جای گله دارد، لازم دانستم به اطلاع جناب‌عالی و کلیه برادران و خواهران گرانقدر برسانم: اولا در جمهوری‌اسلامی ده‌ها شخصیت اثرگذار شهید وجود دارد که شناساندن شخصیت و عملکرد آنها به‌عنوان الگوهای حقیقی تجربه‌شده یک ضرورت است، بزرگواران مجاهد و متفکری همچون شهیدان بهشتی، رجایی، باهنر و مطهری و در صحنه جهاد شهیدان همت، باکری، زین‌الدین، خرازی و... در رأس اینها شهید زنده‌ای همچون مقام‌معظم‌رهبری (مدظله‌العالی) که بیش از ۶۰ سال درحال مجاهدت می‌باشند. وقتی این خبر را شنیدم حقیقتا خجالت کشیدم، چه ضرورتی برای پرداختن به فردی که هنوز خوف از عاقبت خود دارد، می‌باشد. ثانیا حقیر یک سرباز پر از ضعفی هستم که اگر لطف خداوند سبحان شامل نمی‌شد، معلوم نبود به هیچ‌یک از توفیقات عمرم نائل می‌شدم؛ البته نسبت به هر آنچه در شبکه مجازی در مورد حقیر می‌گذرد به‌شدت اعتراض دارم و بخشی از آن را غلو و غیرواقعی و خلاف مصالح سیاسی و امنیتی کشور می‌دانم و بارها به مسئولان مربوطه در کشور عرض کرده‌ام. جنابعالی می‌دانید حقیر حتی نسبت به نوشتن خاطرات دفاع مقدس تحفظ دارم. چگونه راضی به ساخت فیلمی از شخصیت خودم باشم ضمن اینکه این نوع اقدامات فرصت خدمت را از حقیر می‌گیرد. لذا ضمن تشکر از جنابعالی و سایر برادران و خواهران، اعلام می‌کنم؛ نه تنها راضی به چنین اقداماتی نیستم، بلکه به‌شدت اعتراض دارم.»پس از انتشار این‌گونه اخبار براساس جلسه هفته گذشته سردار رمضان شریف (مسئول روابط عمومی کل سپاه) با مستندساز متعهد جوان (آقای سیدسعید حسن‌پور) و انتقال مراتب گلایه‌مندی سردار حاج قاسم سلیمانی به ایشان قرار بود او نسبت به تکذیب تولید این فیلم اقدام لازم را به عمل آورد که متأسفانه چنین نشد.

توکلی: بیانیه لوزان دستاوردی سترگ است

توصیه نماینده تهران به دولت: بهره‌گیری از سیاست رسانه‌ای مناسب در مذاکرات

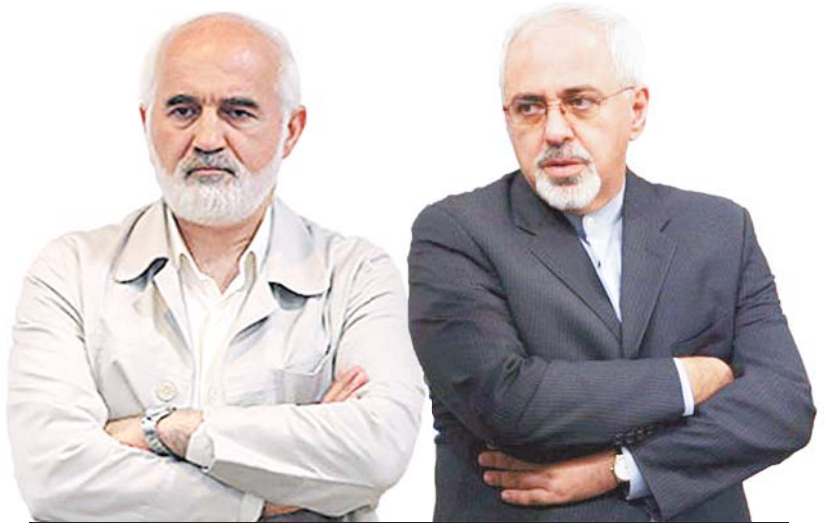

احمد توکلی، نماینده تهران در مجلس روز گذشته با انتشار نامه‌ای سرگشاده تحت عنوان «گزارش به مردم پیرامون بیانیه سوئیس» به برخی انتقادات درباره دستاورد مذاکرات لوزان پاسخ داد و نتیجه این مذاکرات را دستاوردی سترگ دانست و برای آن خدا را شکر کرد.

او در ادامه این نامه توصیه‌هایی نیز برای دولت و تیم مذاکره‌کننده داشت. به گزارش ایرنا، توکلی در این گزارش آورده است: «بدیهی است بیانیه مشترکی که ظریف از طرف ایران و موگرینی از طرف ۱+۵ رسما ارائه کردند، باید مستند واقع شود. هیچ دلیل شرعی و عقلی وجود ندارد که سخن مسئولِ مأمور از طرف نظام در مذاکره با دشمن را کنار بگذاریم و قول دشمن را مستند قرار دهیم، مگر می‌شود کسی که خود را پایبند به نظام بداند و قول دشمن را ترجیح دهد؟ به‌ویژه آنکه اینجا متن وزارت خارجه آمریکا نمی‌تواند سندیت متن موگرینی را که نماینده رسمی آمریکا و پنج کشور دیگر بود، کاهش دهد. اگر به همین نکات توجه می‌شد برخی انتقادات تند و بی‌مبنای شرعی و عقلی انجام نمی‌شد و مردم را ناراحت و دودل نمی‌کرد».

دستاورد سترگ

توکلی در بخش دیگری از این گزارش به این سؤال که «آیا تا همین‌جا این بیانیه مشترک برای ایران دستاوردی نداشته است؟» پاسخ می‌دهد: «اگر به یاد آوریم که ما از اول چه می‌خواستیم و آنان چه می‌خواستند، پاسخ این پرسش داده می‌شود. ما از ابتدا می‌گفتیم غنی‌سازی و داشتن فناوری هسته‌ای حق ملت ایران است و به‌هیچ‌وجه از این حق صرف‌نظر نمی‌کنیم. ولی حاضریم تضمین دهیم که برنامه ما کاملا صلح‌آمیز است. در مقابل، آنان می‌خواستند که ما مطلقا از فناوری هسته‌ای حرف هم نزنیم و مدعی بودند که ما چون قصد بمب‌سازی داریم، مانند لیبی باید تمام تأسیسات را برچینیم و حتی پیچ‌ومهره‌ها را هم برای آنها بفرستیم و برای رسیدن به این مقصود به تحریم‌های به‌قول خودشان، فلج‌کننده دست یازیدند. البته تحریم‌هایشان ما را فلج نکرد ولی به دلیل آنکه این تحریم‌ها را ظالمانه و موجب زیان مردم خود می‌دانستیم، لغو تحریم‌ها نیز بر خواسته‌های ما اضافه شد. حال در بیانیه مشترک به صراحت می‌آید که «ما به این منظور در اینجا گردهم آمدیم تا راه حل فراگیری برای برنامه هسته‌ای ایران بیابیم که ماهیت صرفا صلح‌آمیز آن باید تضمین شود و راه‌حل جامعی نیز برای لغو همه تحریم‌ها به‌دست آوریم». او تصریح کرد: «در این جملات به روشنی آنان به حق ملت ایران تمکین کرده‌اند و همچنین بیانیه، از این صریح‌تر از حق غنی‌سازی و حق تحقیق و توسعه در این حوزه برای ایران یاد می‌کند ولی از محدودیت‌ها نیز سخن می‌گوید: همچنان‌که ایران برنامه هسته‌ای صلح‌آمیز خود را دنبال می‌کند، ظرفیت غنی‌سازی، سطح غنی‌سازی و ذخایر (محصول غنی‌شده) برای دوره مشخصی محدود خواهد بود. تحقیق و توسعه ایران روی سانتریفیوژها مطابق قلمرو و برنامه زمان‌بندی توافق‌شده، صورت خواهد گرفت. این را مقایسه کنید با آن توقعات قلدرمآبانه و استکباری ۱۲ سال پیش که ما تعلیق را برای دو سال پذیرفتیم و پروتکل الحاقی را داوطلبانه قبول کردیم، ولی در پایان دو سال، آنان گفتند به هیچ‌وجه حق غنی‌سازی را در هیچ سطحی ندارید و حتی می‌گفتند که چند دستگاه سانتریفیوژ برای کارهای تحقیقاتی هم برای شما ممنوع است! حالا اذعان خواهید کرد که این یک دستاورد سترگ است. خدای را سپاس».

سهم همه از این دستاورد

توکلی با طرح این سؤال که «آیا این دستاورد در خطر نیست؟» آورده است: «به دلایل مختلف این دستاورد ممکن است کاملا پایدار نماند. نخست آنکه طرفین تصریح کرده‌اند که این بیانیه برای هیچ‌یک از دو طرف الزام‌آور نیست؛ دوم آنکه طبق اصل توافق‌شده در مذاکرات ژنو (آذرماه ۱۳۹۲)، هیچ توافقی معتبر نیست تا در همه امور توافق صورت بگیرد و چون هنوز مذاکره در تمام موارد به نتیجه نرسیده است، این تصمیمات هم معلق است و سوم آنکه جزئیات بسیار تعیین‌کننده‌ای باقی مانده است که عدم توافق در هریک از آنها می‌تواند عدم پذیرش ما یا آنان را در پی داشته باشد و باعث انکار مجدد تمامی حقوق ما از طرف ۱+۵ گردد. البته تا همین‌جا این اعترافات جدی، که دستاورد ما را شکل می‌دهد، چنان روشن و تغییر موضع غرب نسبت به سال‌های اول منازعه به قدری فاحش است که تجدیدنظر احتمالی بعدی غرب، در افکارعمومی جهانی، ما را تا اندازه زیادی محق نگاه می‌دارد. الحمدلله رب‌العالمین».

> **تیمی از قوی‌ترین روزنامه‌نگاران باید با هدایت یک مقام دولتی کاردان، مسئول تهیه و اجرای این پیوست شود. این کار، کاری صددرصد ملی است. از تمام رسانه‌های وفادار و کاردان و زیرک می‌توان دعوت کرد که به شکل تیمی و ملی نه صنفی، در این مجاهدت حضور داشته باشند. در عصر انفجار اطلاعات بی‌اعتنایی بدین موضوع موجب خسران است**

توکلی همچنین این سؤال را مطرح می‌کند که «آیا این دستاورد تثبیت‌نشده فقط ثمره زحمات آقای ظریف، همکارانش در وزارت خارجه و دولت است؟» و پاسخ می‌دهد: «آقای ظریف خود به این پرسش چنین پاسخ داده است. (آنچه به دست آمده ثمره ۱۲ سال تلاش و ایستادگی دولت‌ها است). واقعیت این است که کار از سال ۱۳۶۹ در دولت آقای هاشمی آغاز شد و روزهایی که در دولت آقای خاتمی همین تیم، از آقای روحانی تا آقای ظریف مسئول مذاکره بودند و به‌دلیل آنکه دستشان در چانه‌زنی خالی بود، تعلیق را پذیرفتند، تا روزی که آقای سیدمحمد خاتمی به‌دلیل نقض عهد طرف غربی، در روزهای پایانی صدارتش، تعلیق غنی‌سازی را به کناری نهاد و نطنز را مجددا به‌راه انداخت؛ و سال‌های مسئولیت آقای احمدی‌نژاد که با اقدامات گسترده، سطح غنی‌سازی به ۲۰ درصد و تعداد سانتریفیوژها به ۱۹هزار رسانده شد و در نتیجه امروز دست تیم ظریف و دولت روحانی برای چانه‌زنی و مذاکره پر شده است، همه، در اینکه امروز تیم دکتر ظریف بتواند هنر خویش را نشان دهد، مؤثر بوده‌اند (صرف‌نظر از انتقاداتی که به عملکردها در هریک از دوره‌ها می‌توان داشت). حمایت بی‌دریغ مردم و تحمل سختی‌ها و مقاومت جانانه آنان، همچنین تلاش خستگی‌ناپذیر دانشمندان جوان ما، به‌ویژه شهیدان گرانقدر هسته‌ای نیز تعیین‌کننده بوده است. البته انصاف آن است که بگوییم تدابیر شجاعانه و هدایت‌های دلسوزانه رهبری چون روحی در تمام این فرآیند دمیده می‌شد. سپاسگزار همه آنان هستیم. شکر تنها خدای راست».

خطوط قرمز

توکلی در ادامه این متن آورده است: «آیا خطوط قرمز که برای حفظ منافع ملی ما تعیین شده رعایت شده است؟» و پاسخ داده است که «ادعاهای متفاوتی در طرفین وجود دارد که در برداشت از همین بیانیه مشترک خودنمایی می‌کند. این تفاوت‌ها و کلی‌گویی در بیانیه، ابهاماتی را سبب شده است که اجازه نقد محکم و نهایی را نمی‌دهد. به همین دلایل، جزئیات اهمیت بسیار زیادی می‌یابد. چنان‌که مشاهده کردیم برداشت وزارت خارجه آمریکا چقدر با برداشت ما متفاوت و به همین دلیل از نظر ملت و دولت ایران به هیچ‌وجه قابل پذیرش نیست. به عنوان مثال، دو مرحله‌ای‌بودن که نباید پذیرفته شود و نخواهد شد، تکلیفش روشن نیست. دو مرحله‌ای‌بودن به معنای دو بار بیانیه‌دادن نیست؛ بلکه به این معناست که انجام تعهدات طرف مقابل موکول شود به زمانی بعد از انجام تعهدات ما. دلیل غیرقابل‌پذیرش‌بودن دو مرحله‌ای نیز همین روحیه نهادینه‌شده عهدشکنی ۱+۵ است که تمام تاریخ ایران و جهان در قرون اخیر گواه بر آن است. حتی در زمان آقای خاتمی که ما تعلیق را پذیرفتیم و به آن عمل کردیم، آنان تعهدات خویش را نقض کردند. نمونه دیگر از ابهاماتی که عبور از خط قرمز به‌نظر می‌رسد، پذیرش پروتکل الحاقی است که مجلس آن را ممنوع کرده است. حالا دوستان ما می‌گویند ما داوطلبانه پذیرفته‌ایم و الزام‌آور نیست تا تصویب مجلس را بخواهد! درحالی‌که چه داوطلبانه بپذیرید چه از سر اکراه بپذیرید، بالاخره چون پذیرفته‌اید، ملزم به عمل بر اساس آن هستید. در این فرض یکی از خطوط قرمز بسیار مهم امنیت ملی که حفظ اسرار نظامی کشور است شکسته خواهد شد که نه مردم، نه رهبری و نه مجلس رضایت نخواهند داد. یا تحقیق و توسعه که از جمله طبیعی‌ترین حقوق هر فرد و جامعه‌ای است و با جمله: مطابق قلمرو و برنامه زمان‌بندی توافق‌شده، صورت خواهد گرفت. قید خورده است، در هاله ابهام قرار دارد؛ امری که باز از نظر ایران غیرقابل صرف‌نظرکردن است».

چرا مذاکره خوب است؟

توکلی در بخش دیگری از این نامه تفصیلی ضمن تشریح دلایل غربی‌ها برای مذاکره و تاکید به نیاز آنها به این روش به علت ناتوانی در متوقف کردن پیشرفت ایران با سایر روش‌ها، درباره رویکرد جمهوری اسلامی ایران نسبت به مذاکرات نیز نوشته است: «البته این هم یک واقعیت است که ما نیز به مذاکره علاقه‌مند بودیم تا یکی از دو حسن را به‌دست آوریم؛ یا توافق صورت می‌گیرد که با رفع تحریم‌های ظالمانه و تثبیت مشروعیت حق ما، پیروزی دیپلماسی هسته‌ای به‌دست می‌آید؛ یا با لجاجت و بدعهدی طرف مقابل، منطقی‌بودن و مظلومیت ما در افکارعمومی جهانی تثبیت می‌شود که لااقل پیروزی در دیپلماسی عمومی به‌دست می‌آید که خود باعث کاهش تدریجی مشروعیت تحریم‌ها می‌شود و فشارها کم می‌شود؛ امیدواریم اولی بشود ولی هرکدام شد، ما خدا را ستایش می‌کنیم».

در مذاکره عجله نکنید

توکلی در ادامه، ضمن تشریح دلایل این سخن که حتی درصورت رسیدن به توافق نهایی با رعایت همه خطوط قرمز، باز هم نمی‌توان بدون اصلاح سیاست‌های کلی به بهبود بلندمدت اقتصاد امیدوار بود، در پایان این گزارش چند توصیه به دولت کرده که در نخستین بخش آورده است: «مذاکره موضوعیت ندارد بلکه طریقت دارد. یعنی مذاکره برای مذاکره نیست بلکه می‌خواهیم انشاءالله منافع ملی را با حداقل هزینه تأمین کنیم. بنابراین چرا عجله؟ کاملا درست است که نباید زمان‌سوزی کنیم ولی تحت فشار در روزها و شب‌های آخر به شکل طاقت‌فرسا کارکردن نه با دستورات اخلاق کار در اسلام سازگار است چون موجب خرابی نتیجه می‌شود و نه با دستورات روان‌شناسی کار. به‌ویژه با دشمن مکاری روبه‌رو هستیم که همین می‌تواند تکنیک خسته کن فریب بده باشد».

انتقاد از پوشش رسانه‌ای مذاکرات

وی افزوده است: «دولت باید برای امری بدین اهمیت پیوست تبلیغات رسانه‌ای داشته باشد. تیمی از قوی‌ترین روزنامه‌نگاران باید با هدایت یک مقام دولتی کاردان، مسئول تهیه و اجرای این پیوست شود. این کار، کاری صددرصد ملی است. از تمام رسانه‌های وفادار و کاردان و زیرک می‌توان دعوت کرد که به شکل تیمی و ملی نه صنفی، در این مجاهدت حضور داشته باشند. در عصر انفجار اطلاعات بی‌اعتنایی بدین موضوع موجب خسران است. چنان‌که در همین ماجرا دیدیم آمریکایی‌ها چگونه با آمادگی بلافاصله با انتشار برداشت خود از بیانیه مشترک به همه، حتی داخلی‌ها خط دادند و اختلافات داخلی را دامن زدند، ولی وزارت خارجه ما هنوز نگفته است که بالاخره گزاره برگ (فکت‌شیت) فارسی منتشر می‌شود یا نه». نماینده تهران اضافه کرده است: «دولت باید راهبرد جدیدی برای رفتارش با منتقدان تعیین کند. چگونه است که روزها و ماه‌ها مذاکره با دشمنان صورت می‌گیرد ولی دولت از همنشینی با منتقدان مذاکره کناره می‌گیرد؟ شما با دشمن خارجی می‌نشینید از دوست داخلی پرهیز دارید؟ اصلاح این روش قدرت چانه‌زنی شما را واقعا و در برابر دشمن بالا می‌برد و از آن مهم‌تر، تفاهم ملی را در این میدان مهم افزایش می‌دهد و با دعاوی دولت در تحمل نقد سازگار است».

استفاده از مذاکره‌کنندگان قبلی

توکلی همچنین توصیه کرده: «تیم‌های مذاکره‌کننده پیش از ظریف را با خود همراه ببرید؛ تیم جلیلی و تیم لاریجانی را. این کار غیر از بهره‌مندساختن تیم ظریف از تجربیات گذشتگان و منافع بندهای پیشین، نشانه سعه‌صدر دولت است که ریاستش را تحکیم می‌بخشد. همچنین تیمی از قوی‌ترین دیپلمات‌های مسلط به زبان انگلیسی و حقوق بین‌الملل را». وی ادامه داد: «مذاکره‌کنندگان باید چنان مذاکره کنند که بتوانند در داخل به روشنی در سطوح مختلف از کار خود دفاع کنند. بالاخره روز دهم تیر یا مدتی بعد از آن باید همه چیز کاملا علنی شود. آن روز ان‌شاءالله باید روز سرفرازی مذاکره‌کنندگان ما باشد». توکلی در پایان تأکید کرده است: «برای دولت زیبنده نیست که این تصور شایع شود که با توافق همه مشکلات اقتصادی حل می‌شود؛ چون اولا این موضوع چنان‌که در بندهای قبلی اشاره شد حق نیست و ثانیا و به همان دلیل حق‌نبودن، انتظارات نادرستی به دنبال دارد که چون محقق نمی‌شود، حرمان و ناامیدی در پی دارد و سرمایه امید را که این دولت دستمایه خویش قرار داده، کاهش می‌دهد».

الو شرق ۸۸۶۴۰۲۶۰
sharghline@sharghdaily.ir
پیامک: ۳۰۰۰۴۶۹۹

● **پول‌های کاغذی اصل:** همسرم گفت چرا همیشه داخل کیف پولت به‌جای اسکناس و تراول، کاغذ است؟ گفتم: اسکناس‌های کنونی، شباهتی به کاغذ ندارند، اما پول کیف من، کاغذ اصل است. برای حفظ آبرو هم شده مجبورم کیفم را از کاغذ اصل پر کنم و به اصطلاح صورتم را با سیلی، سرخ نگه دارم. گرچه بسیاری از هم‌وطنان و هم‌نوعانمان چنین شرایطی دارند، اما کمتر کسی برای رفع این مشکل تلاش می‌کند.

یک حقوق‌بگیر

● **شوش‌زدگی!** چنان‌چه عصرها و به‌ویژه شب‌ها، گذرتان به میدان شوش افتاد، پی خواهید برد، این محل خارج از نقشه تهران است! به‌دلیل اینکه وجود افراد معلوم‌الحال و خریداران و فروشندگان لوازم مسئله‌دار به‌وسیله معتادان که تعدادشان کم هم نیست، به‌گونه‌ای است که رفت‌وآمد عابران به‌سختی انجام می‌شود. آیا مأموران کلانتری مولوی و مسئولان رفع سدمعبر شهرداری نباید به این‌گونه مسائل رسیدگی کنند؟

جعفر موجرلو

● **کرایه‌های ناراضی‌تراش:** اعضای شورای شهر به‌جای اینکه به فکر مسافران باشند و کرایه‌های مترو را ثابت نگه دارند، آن را افزایش می‌دهند و موجب نارضایتی مسافران کم‌درآمد می‌شوند. درحال‌حاضر به‌دلیل ازدحام داخل واگن‌ها، مسافران کنسروشده به مقصد می‌رسند. آیا افزایش کرایه‌ها منصفانه و عاقلانه است؟

علیرضا سعیدی‌مزده

● **برش قیمت با کیک‌های سفارشی:** چرا قیمت کیک‌های سفارشی در هر قنادی متفاوت است و نظارتی هم از سوی تعزیرات حکومتی اعمال نمی‌شود؟ کیک‌ها نه برای برش‌دادن و خوردن، بلکه فقط برای دیدن است!

نازنین قاصدآبادی

● **زمین‌های مشکل‌تراش:** زمین بایر و خاکی بزرگراه شهیدمحلاتی، ابتدای خیابان تکیه اکبرآبادی‌شمالی، مشکلات فراوانی را برای ساکنان ایجاد کرده است. از مسئولان زیباسازی شهرداری منطقه۱۴ تقاضای چاره‌اندیشی داریم.

رضا علوی از تهران